

Szőlője, venyigéje

Napfény-idő árnyék-gallya
 jelentéktelenül barna
 barnaszínű vagy seszínű
 mért mondta az öreg szőlész
 kinek teli minden hordó
 — mínuszidőben, apám —
 mért mondta az öreg kertész
 kinek sudár minden fája
 — mínuszidőben, nagyapám —
 mért mondta, hogy mégis szép vagy
 napfény-idő árnyék-gallya?

Kutyák: februári fagyok
 kertben jártak
 kiabálták, nincs itt helye
 szőlőnek, se gyümölcsfának.
 De az öreg szőlész mégis
 dicsérte az alvó szőlőt
 — miért nem dicsérte magát! —

De az öreg kertész mégis
 őrizte az alvó ágat
 Csontváry-barnaszín ágat
 seszínű ruhás menyasszonyt
 — miért nem őrizte magát! —
 A múlt évi szüret: emlék
 gyümölcszedés: csak emlék
 élő tudatában élő —
 De emléke hogyan él a fák
 kérgében, mosztári virágzásban?

Íme, az ágat tavaszi szelek
 balra rántják, jobbra lökik
 — hajolni itt százszor kell —
 íme, az ágat tavaszi
 szelek földig döntik le
 — hajolni itt földig kell —
 s már is itt a nyár, nyárutó
 kosarazó, puttonyozó?

